

РЕШЕНИЕ

№ 7659

гр. София, 07.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в
публично заседание на 15.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **6925** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 172, ал. 5 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) във връзка с чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по повод на жалба вх. № 27309 от 20.07.2023 г. по описа на Административен съд – София град (АССГ), изпратена по подсъдност с Определение № 362 от 17.07.2023 г., постановено по адм. дело № 435 по описа за 2023 г. на Административен съд – Добрич (АС – Добрич), подадена от Л. Ц. Р., ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място], [улица], ет. 5, ап. 12, чрез адв. Д. К. от АК – Д. и мл. Адвокат С. П. от АК – Д., със съдебен адрес [населено място], [улица], ет. 2, офис 6 срещу Заповед № 23-1717-000100 от 05.06. 2023 г. за прилагане на принудителна административна мярка (ПAM) по чл. 171, т. 2А, б. „а“ от ЗДвП, издадена от началник сектор към Областна дирекция на вътрешните работи (ОДМВР) – Д., РУ 01 Д., с която спрямо жалбоподателя е наложена ПAM „прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца до 1 година, а именно за 190 дни“.

В жалбата се твърди, че заповедта е незаконосъобразна, необоснована и постановена при допуснати съществени нарушения на материалноправните и процесуалноправните норми. Излагат се доводи, че лекият автомобил с ДК [рег.номер на МПС] , собственост на „ЕФ ДЖИ ФИНАНС“ ЕАД е предоставен за ползване на лицето Г. М. А., съгласно договор за финансов лизинг на МПС. Твърди се, че нито жалбоподателят, нито дружеството собственик на МПС, са предоставяли автомобила на С. Н. М., поради което няма как да им се вмени във вина това действие,

съответно и да се ограничи възможността за ползване на процесния автомобил чрез налагане на ПАМ. Инвокират се съображения, че ПАМ неправилно е наложена на Л. Ц. Р., който не е собственик на лекия автомобил, а е представител на „ЕФ ДЖИ ФИНАНС“ ЕАД – собственик на МПС, марка „М.“, модел ЦДС 500 М., рег. [рег.номер на МПС] . В хода на съдебното производство, жалбоподателят, редовно призован, не се явява и не се представлява. Депозирано е писмено становище и претендира сторените по делото разноски.

Ответникът – началник сектор към ОДМВР - Д., редовно призован, не се явява, не се представлява и не взема становище по жалбата.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Заповедта, която е предмет на обжалване в настоящето производство е издадена въз основа на съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН), серия АД бланков № 202523 от 05.06.2023 г., издаден от П. П. М., на длъжност „полицейски инспектор“ при 01 РУ Д., ОДМВР Д., с който е установено, че С. Н. М., ЕГН [ЕГН], на същата дата около 17,00 часа, в [населено място], на КПП – Генерал Т. при извършена полицейска проверка, управлява лек автомобил марка „М.“, модел „ЦДС 500 М.“, регистрационен номер СВ6019СР, собственост на „ЕФ ДЖИ ФИНАНС“ ЕАД, със законен представител Л. Ц. Р. и ползвател на автомобила Г. М. А.. По време на проверката е констатирано, че шофьорът не притежава СУМПС – неправооспособен, което представлява нарушение на чл. 150 ЗДвП. С АУАН са иззети СРМПС, част Втора и 2 бр. регистрационни табели.

Въз основа на данните в административната преписка, ответникът по делото е издал обжалваната заповед за прилагане на ПАМ на 05.06.2023 г., като е приел, че са налице материалноправните предпоставки на чл. 171, т. 2А, б. „а“ от ЗДвП за прилагане на тази мярка, а именно „прекратяване на регистрация на МПС за срок от 6 месеца до 1 година, а именно 190 дни.“.

В хода на съдебното производство са приети като писмени доказателства представените с жалбата, административната преписка и допълнително ангажираните от страните документи.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата в подадена в предвидения в чл. 149 от АПК 14- дневен преклузивен срок. Изхожда от надлежна страна – адресат на обжалвания административен акт, имаща право и интерес от обжалване, поради което се явява процесуално допустима. Това задължава съда да я разгледа по същество относно нейната основателност.

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспорената заповед (чл. 168, ал.1 от АПК) и на основанията, посочени в чл. 146 от АПК, съдът намира, че е издадена от компетентен орган и отговаря на изискванията за форма и съдържание на административните актове, посочени в чл. 59, ал. 1 и 2 от АПК и чл. 172, ал.1 от ЗДвП.

Съгласно чл. 172, ал.1 от ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, т. 2, т. 4 и т. 5, б.„а“ се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон, съобразно тяхната компетентност. Компетентността на младшия автоконтрольор при ОПП – СДВР по издаване на процесната заповед произтича от Заповед № 8121з-1436 от 06.12.2016 г. и Заповед № 8121з-1524 от 09.12.2016 г. на министъра на вътрешните работи, Заповед № 513з-1618

от 26.02.2028 г. на директора на СДВР и Удостоверение рег. № 357000 – 10059 от 03.11.2023 г. на директора на ОДМВР – Д..

При издаването на заповедта, с която на оспорващия е наложена ПАМ, не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

Според разпоредбата на чл. 172, ал.1 от ЗДвП, ПАМ по чл. 171, т.,2,2а,4, т. 5, буква „а“, т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица.

Освен това, настоящият състав на съда намира оспорената заповед за издадена в съответствие с изискванията за форма на административните актове по смисъла на чл. 59, ал.2 от АПК, предвид направеното в същата посочване на фактическите и правни основания, послужили за издаването на заповедта, както и редът за нейното оспорване.

На следващо място, според посочената като правно основание за прилагане на процесната ПАМ разпоредба на чл. 717, т. 2 а от ЗДвП, в приложима редакция, за срок от 6 месеца до една година се прекратява регистрацията на ППС на собственик, който управлява МПС, без да притежава съответното свидетелство за управление и/или е употребил алкохол с концентрация в кръвта над 0,5 на хиляда и/или наркотични вещества или техни аналози, както и при отказ да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол и/или наркотични вещества или техни аналози, или не изпълни предписанието за медицинско изследване на концентрацията на алкохол в кръвта му и/или за употреба на наркотични вещества или техни аналози, както и на собственик, чието МПС е управлявано от лице, непритежаващо съответното свидетелство за управление.

В случая, обстоятелството, че на 05.06.2023 г. С. Н. М. е управлявала МПС, с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на "ЕФ ДЖИ ФИНАНС" ЕАД, без СУМПС, което е отнето поради загуба на точки. Това обстоятелство се подкрепя от приетата по делото нарочна справка за нарушител/водач и не е спорно между страните.

Съответно, на 05.06.2023 г. е налице управление на МПС, от лице, непритежаващо съответно СУМПС, поради което е налице хипотезата на чл. 171, т. 2а, пр. 6 от ЗДвП.

Независимо от посоченото обаче, субект на ПАМ по смисъла на чл. 171, т.2а от ЗДвП е собственикът, чието МПС е управлявано от лице, непритежаващо съответното свидетелство за управление.

Собственикът на процесното МПС, представляващо лек автомобил "М.", с рег. [рег.номер на МПС] , е "ЕФ ДЖИ ФИНАНС" ЕАД, което обстоятелство не е спорно между страните; изрично е посочено в оспорената заповед и се потвърждава, както от доказателствата, събрани в рамките на административното производство, така и от приетото по делото заверено копие на Свидетелство за регистрация (голям талон) Част I.

Поради изложените съображения, настоящият състав на съда намира, че оспорената по делото заповед се явява издадена при неправилно определяне на адресата на заповедта, тъй като вместо срещу собственика на процесния автомобил, заповедта е издадена, съответно ПАМ е приложена, по отношение на изпълнителния директор на дружеството, какъвто се явява жалбоподателя Л. Р.. Неправилното определяне на адресата на заповедта представлява нарушение на материалноправни разпоредби, което обуславя незаконосъобразността на оспорената заповед и предполага нейната отмяна.

Вярно е, че с разпоредбата на чл. 177, ал.1, т. 3 от ЗДвП е предвидена глоба в размер от 100 до 300 лева за собственик, длъжностно лице или водач, който допуска или предоставя управлението на МПС на лице, което не притежава съответното свидетелство за управление, употребило е алкохол и/или наркотични вещества или техни анализи. Съответно, жалбоподателят, Л. Р., в качеството и на изпълнителен директор на "ЕФ ДЖИ ФИНАНС" ЕАД (длъжностно лице по смисъла на чл. 177, ал.1, т. 3 от ЗДвП) би могла да бъде субект на административнонаказателна отговорност за евентуално извършено нарушение по чл. 177, ал.1, т. 3 от ЗДвП, но не и да бъде адресат на оспорената в настоящето производство ПАМ.

С оглед горното, съдът намира обжалвания административен акт за незаконосъобразен, поради което следва да се уважи жалбата.

При този изход на спора следва да се уважи искането на жалбоподателя за присъждане на сторените по делото съдебно – деловодни разноски в общ размер от 1010,00 лв., включващи 10,00 лв. – държавна такса и 1000,00 лв. – адвокатско възнаграждение.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ от АПК, Административен съд – София град, Трето отделение, 8 – ми състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Заповед № 23-1717-000100 от 05.06. 2023 г. за прилагане на принудителна административна мярка (ПАМ) по чл. 171, т. 2А, б. „а“ от ЗДвП, издадена от началник сектор към Областна дирекция на вътрешните работи (ОДМВР) – Д., РУ 01 Д., с която спрямо Л. Ц. Р., ЕГН [ЕГН] е наложена ПАМ „прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца до 1 година, а именно за 190 дни“.

ОСЪЖДА Областна дирекция на МВР – Д. да заплати на Л. Ц. Р., ЕГН [ЕГН] сторените съдебно – деловодни разноски в размер на 1010,00 (хиляда и десет) лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: